

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen):

Jeg har forstaaet paa de Udtalelser, der er fremsatte af alle Partiernes Ordførere, at Lovforslaget vil faa en let Gang gennem dette høje Ting. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) sagde ganske vist, at Grundlaget her var ganske vilkaarligt valgt, og der er vel nok noget i den Betragtning, men hvis man anvendte Reglerne i den bestaaende Lov, hvorledes tror det ærede Medlem saa, man vilde finde Grundlaget for Kapitelstaksterne ude omkring i Landet, vilde det da ikke ogsaa blive noget vilkaarligt valgt? Forholdene er unormale, og for saa vidt tror jeg, at Rigsdagen er lige saa kompetent til at fastsætte Kapitelstaksterne som de paa-gældende i de forskellige Kommuner, idet Handelen med disse Varer er i høj Grad indskrænket og unormal, og det Grundlag, hvorpaa Kapitelstaksterne nu fastsættes, passer kun, naar Handelen er ganske fri. Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Ole Hansen) spurgte, om der ikke kunde være Grund til at ændre disse Regler. Det kunde jeg i og for sig godt være enig med ham i, og det ærede Medlem ved maaske ogsaa, at der ligger et Lovforslag i Landbrugsministeriet, som man muligvis godt kunde benytte i saa Henseende, men der er ogsaa deri Punkter, som man ikke fra de forskellige Sider er enig om.

Jeg kunde i og for sig undlade at svare det ærede 12te tingvalgte Medlem paa det Spørgsmaal, han rettede til mig angaaende Udførsel af Maltbyg, da det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jepesen [Drusebjerg]) var inde paa denne Sag. Jeg synes imidlertid, at jeg har Ret i de Udtalelser, jeg har fremsat i Folketinget: at der er noget, som taler for^{at} at give Tilladelse til Udførsel af Maltbyg, men der er mere, som taler imod. I det hele taget er dette Spørgsmaal ikke tilstrækkelig undersøgt til, at man kan tage Stilling til det. Det Udvalg, som er nedsat i Henhold til Kornloven, og som der er henvist til, er ikke færdigt med sine Overvejelser. Jeg mener derfor, at der ikke er Grund for os andre til at tage Stilling til Spørgsmaalet, før det er fuldt oplyst i enhver Henseende. Den Artikel, det ærede Medlem henviste til, er mig ikke fremmed, jeg er ogsaa overbevist om, at de Priser, som er omtalte der, passer nogenlunde; men vi ved alle, at vi har Brug for Høsten her hjemme, og hvis vi ikke paa anden Maade kan faa Erstatning for det Byg, som skulde udføres, bidrager vi til at svække en Produktion, som man

fra alle Sider har været enig om at fremme. Derfor er Spørgsmaalet ikke saa enkelt, som det ærede Medlem syntes at anse det for at være. Jeg ved i øvrigt ikke, hvorledes det ærede Medlem selv stiller sig til dette Spørgsmaal, hvorledes han selv vilde opfatte en Tilladelse til at udføre Maltbyg.

Piper: Den højtærede Landbrugsminister var altsaa enig i, at det foreliggende Grundlag var et vilkaarligt Grundlag, men den højtærede Landbrugsminister mente tillige, at Rigsdagen bedre kunde sætte disse Kapitelstakster, end hvis man fulgte den normale Vej. Jeg vil derimod hævde, at den Vej, man gaar her, at fastsætte ensartede Kapitelstakster for hele Landet, er imod hele Kapitelstakstansættelsens Natur, idet Avlen er saa ganske forskellig i Kvalitet og delvis ogsaa i Pris i de forskellige Landsdele. Med al Agtelse for Rigsdagens øvrige udmærkede Egenskaber tror jeg derfor ikke, at den i dette Stykke kan gøre Arbejdet bedre, end man vilde kunne have gjort det paa normal Maade.

Ole Hansen: Naar det af en af Landets dygtigste Købmænd fremhæves, at Maltbyg for Tiden kan afhændes til Udlandet for en Pris af 55 Kr. pr. 100 kg, og at man i Stedet derfor kan indføre Majs her til Landet for en Pris af 32 Kr. pr. 100 kg, forekommer det mig, at dette er tilstrækkeligt til at rejse Spørgsmaal om, hvorvidt det vil være rigtigt og forsvarligt fremdeles at modsætte sig Udførsel af Maltbyg, naar vi kan faa Erstatning derfor gennem andre Foderstoffer. Det kan i det foreliggende Tilfælde ikke være tilstrækkeligt at henvise til, at vi skal anvende dette Byg til at fede Svin med, for vi ved jo alle sammen, at det er ganske umuligt gennem Svineproduktionen at faa et saadant Vederlag, en saadan Betaling for Byg; det lader sig ikke gøre. Det er altsaa et Luksusforbrug, der her er Tale om, og ikke noget som helst andet. Hidtil har vi jo dog været af den Opfattelse, at der kunde være Anledning til at nedsætte Luksusforbruget for selve Befolkningens Vedkommende. Skal vi nu til at virke for et Luksusforbrug for vore Svin, tror jeg virkelig, at vi kommer lidt for langt ud, og saa tror jeg, at den Tid maaske ikke er saa langt borte, da man med Rette vil kunne sige, at vi lever i et lille fattigt Land. Der er et gammelt Ord, som siger, at det kommer igen, naar